

Margrete Auken (SF):

Jeg ved ikke, hvor meget en forsikring over for ministeren er værd. Jeg ved heller ikke, hvor meget jeg egentlig gider give den. Når jeg har foreslået den dagsorden, er det efter meget nøje overvejelse. Det er efter samtale med de lokale beboere, det er efter samtale med de folk, der har haft med de ting at gøre, at jeg har foreslået det, fordi jeg hele tiden har haft en fornemmelse af, at det laboratorium ikke fik de arbejdsbetingelser, som de beder om at få for at kunne gøre deres arbejde. Jeg har endnu ikke fået noget klart svar – heller ikke af ministeren denne gang – vedrørende de undersøgelser, de foreslår. Det er jo immervæk et ret relevant laboratorium at sætte til det.

Man kan sige, der kan ligge det i det, at jeg har interesse i at presse klar besked frem. Det er underligt at stå og forsikre sådan noget. »Slår De stadig væk Deres kone?«, ikke? Jeg kan ikke sige andet end, at selvfølgelig er det af miljømæssige grunde – hvad skulle det ellers være – når man gør sådan noget. Jeg har ingen interesse i, at vi ikke får alt det bedste på bordet i den sag.

Også jeg finder det lidt uheldigt, at vi i så høj grad har diskuteret – jeg beklager, jeg hoppede på den i en periode – hvem der begyndte. Jeg beklager det virkelig. Jeg vil godt sige generelt om debatten i dag, at det har været en debat, som i meget høj grad har været præget af, at man ikke rigtig er klar over omfanget af det, der ligger deroppe. Nu her til allersidst sagde ministeren heldigvis – det fremgår ikke engang rigtig klart af ministerens redegørelse til os i dag – at man også virkelig vil tage fat på depoterne. Men ved man, hvordan de depoter ligger derinde? Ved man, hvor meget der er gravet ned derinde? Ved man, at man nu er begyndt at lægge nye depoter oven på gamle på Cheminovas grund? Det vil sige, det ikke bliver muligt at komme til de gamle. Det er nogle af de ting, som det havde været mægtig godt om vi havde fået drøftet igennem.

Det havde også været dejligt, om ministeren havde kunnet sige lidt mere om de ting, der rent faktisk er sket. Det kan godt være, at en del af mine kolleger herinde føler, at ministeren har lavet et godt stykke arbejde. Det kan kun sige noget om, hvilket stykke arbejde de andre møder med, for der står

faktisk ikke ret meget i den redegørelse – for at sige det mildt.

Jeg vil godt tage et enkelt eksempel op, som gør, at ens tillid kan ligge på et meget lille sted, nemlig følgende formulering:

»Det er derfor vigtigt at understrege, at der siden 1976 har eksisteret regler om aflevering af kemikalieaffald til Kommunekemi til endelig bortskaffelse. Der skulle således ikke i dag kunne opstå situationer, hvor virksomheder nedgraver kemikalieaffald på samme måde, som det er tilfældet i Cheminova-sagen.«

Ja men kæreste venner, er det reglerne, der forhindrer det? Når der ikke føres et tilsyn, som sikrer det, hvad er det så for en påstand?

Jeg kunne også godt have ønsket mig, at ministeriet havde gjort ministeren den tjeneste at oversætte rapporten af 1. maj, for der er noget, der tyder på, at ministeren ikke er klar over, hvor galt man allerede nu ved at det står til. Man har vidst det længe. I betragtning af, at vi har stillet den forespørgsel for så længe siden, havde det været en befrielse, om vi her ikke kun skulle høre om alt det, ministeren havde tænkt sig at gøre, men at vi også kunne få en lille smule indblik i de resultater, der kom ud af det, ministeren havde tænkt sig at gøre. Bare vi så fik lidt mere check på, om vi skulle have tillid og ikke kun høre på smukke ord om ministerens store omsorg for miljøet. Jeg tvivler i og for sig ikke på ministerens holdning – det gør jeg faktisk ikke – men efterhånden temmelig meget på evnerne.

Jeg vil i øvrigt ikke gennemgå den del af debatten, der har omhandlet selve virksomheden, fordi min fornemmelse simpelt hen er, at der er meget få herinde, der er klar over, hvor mange klager der ligger, hvordan f.eks. hele spildevandssystemet har fungeret, er klar over, at spildevandet suser ind i Nissum Bredning, er klar over alle disse ting, som det havde været fint om vi havde fået drøftet meget nøjere.

Det havde også været godt, om man virkelig for alvor havde vidst, hvordan klagerne deroppefra var blevet behandlet i tidens løb. Jeg synes, det er meget forstemmende her at høre, at ministeren fortæller, hvor mange gange han har forklaret, hvordan man gør, når man vil klage. Det handler om, at man kan slå 0-0-0, når der er en akut forurenings-